

Curaçao, weer op het Spaanse Water

Zoals de kop al laat weten, de Zeezwaluw is verhuisd van Seru Boca Marina naar ankerplaats B op het Spaanse Water (SW).

Een hele reis na 8 maanden stilliggen en dan nog ankeren ook in 25-30kn (6-7Bft) wind.

Dat ankeren viel nog niet mee laten de Zeezwaluwtjes aan de correspondent weten. Op meerdere plekken aan de buitenrand van ankerveld A, vond het Bruce anker alleen maar glibberig zeegras of dunne blubbermodder, geen grip op te krijgen zo gezegd. Na een uurtje anker-in en anker-op hadden ze eindelijk een plekje aan de rand van Ankerveld B gevonden die leek te houden. Pfft, eindelijk rust in de tent. Het ankeralarm wordt gezet en de koffie is

gelukkig gereed. Eerst een bakkie koffie in de kuip na de inspannende exercitie. Van een andere afstand kijken ze nu naar de Tafelberg.

Ondanks de harde wind, had de bemanning het direct weer naar de zin zo zwierend achter hun eigen anker in de met witte schuimkoppen gevulde baai. Even later is ook de bijboot weer in anker-mode. Ze genieten weer intens van alles wat er om hen heen gebeurd.

Als je denkt aan het gezegde: "Wie ver reist, kan veel verhalen", zou je denken dat de Zeezwaluwtjes geen nieuws te melden hebben, want ze hebben weinig gereisd en verblijven nog steeds in Curaçao! Het tegendeel is waar! Er gebeurt van alles, ze hebben het de laatste maand zelfs druk gehad.

Allereerst genieten ze weer elke ochtend van het ontbijt in de kuip. De zon is net op, de natuur

moet, net als de bemanning, nog even wakker worden. Af en toe broemt er al een grote of kleine vissersboot uit het kleine kanaaltje achter de Zeezwaluw langs, richting zee. De bemanningen groeten elkaar steeds vriendelijk.

Om 7 uur varen de dagtrippers, motorboten en grote catamarans volgestampt met toeristen vanuit het SW naar het piepkleine eilandje, het tropisch ideaal "Klein Curaçao". Het "Bounty gevoel" van de toeristen wordt versterkt door keiharde Caribische muziek.

In de al opstekende harde wind (er staat al weken lang een oostelijk windje 5-7Bft) zweven de fregatvogels op de thermiek sierlijke rondjes in de lucht, terwijl de kleine groen-gele papagaaitjes met onbeholpen vleugelslagen van de mangroven naar de droge cactusvelden aan de andere zijde van het SW onderweg zijn.

Maar ook steekt naast de Zeezwaluw af en toe een zeeschildpad zijn kopje boven water om te laten weten dat er niet alleen boven water van alles te zien is. Je kunt de schildpadden helaas niet onderwater volgen zoals op Bonaire of Klein Curaçao, omdat het water in het SW troebel is. Ook zijn ze te snel weer ondergedoken, zodat fotograferen alleen water met cirkels oplevert. Daarnaast scheren grote solo vliegende pelikanen vlak boven het wateroppervlak, om plots steil omhoog te gaan en daarna met een perfecte loodrechte duik in het water plonzen om een visje te verschalken. Vissen vangen blijkt moeilijk want meestal komen ze boven zonder vis en herhaalt het patroon zich.

Om een uurtje of 10 wordt het al drukker achter de kont van de Zeezwaluw. Vanaf de surfschool bij het strandje aan de overkant van de baai, varen beginners en meer geoefende (kite)surfers heen en weer achter de Zeezwaluw langs. Sommigen zijn zo goed dat ze springend de draai kunnen maken voor de terugweg. Heel af en toe zien ze ook een met "hydrofoil" uitgeruste surfplank voorbij racen,

Ja, waar hebben ze het dan zo druk mee, denken jullie nu. Alleen maar in de schaduw in de kuip zitten, kan je toch niet "druk zijn" noemen. Maar regelmatig stappen ze ook in hun "Rubbertje", de bijboot om naar de wal te gaan. Ze hebben namelijk nog steeds een autootje, gemakkelijk en luxe voor boodschapjes halen en toertjes maken. Daarnaast moet na 8 maanden (relatieve stilstand) ook weer het één en ander op orde gebracht worden aanboord. De spullen verzamelen die nodig toe zijn aan vernieuwing of onderdelen voor reparaties zijn met een auto simpel aan te slepen.

Maar, Riens is ook weer in zijn element op het gebied van "bereiden van ovenrecepten zonder oven". Hij vindt allerlei nieuwe recepten die stuk voor stuk worden uitgeprobeerd. Waarom zonder oven?? In de tropen waar de temperatuur in de middag binnenin de boot oploopt naar 30+ ga je niet voor je plezier de oven aanzetten voor een gerecht dat er minstens minimaal 1 uur in moet. Daarnaast heeft de oude 35+ jaar oude oven een sterke eigen wil, de ene keer wil die wel fatsoenlijk werken en de volgende keer is ie een beetje zielig.

Dus De Omnia (een gesloten tulbandvorm gesloten pan) recepten, één-pans gerechten zijn favoriet. Ze garen op een zacht vuurtje gewoon op een pit van het gasstel. Het boekje met Omnia recepten zaten bij de Omnia vertelt Riens aan de correspondent, maar ook op het internet vindt hij nog steeds leuke recepten.

Tortilla pan

Ook veel ovengerechten, blijken in een "hapjes pan" of "tortilla-pan" prima te gedijen. Wat dachten jullie van de "Pan Pizza"? Het recept is erg eenvoudig gereed te maken met kant-en-klare "wraps", zie recept. Angela en Henk, van "SY Mi Dushi" hebben deze delicatessie de "Zeezwaluw Pan Pizza" gedoopt vertellen ze de correspondent.

Bij de correspondent loopt het water helemaal in de mond als ze hem bij het afscheid het recept van de "Pan Roti" met kant-en klare-roti-wraps meegeven. Hiernaast even een foto van dit heerlijke recept wat eerdaags op deze site zal worden gezet.

Vulling
Roti

Eet smakelijk

Naast heerlijk eten gaan de Zeezwaluwjes ook 2x met de bemanning van de Mi Dushi naar de Formule 1 races kijken. Niet aanboord, maar op zondag ochtend in sportcafé "Mojito & Bites".

Ze gaan vroeg heen (8.30 uur) zodat ze hun eigen plekje met tafel recht voor de schermen kunnen uitzoeken. Max presteert goed en dat is te zien aan het toenemend aantal Nederlandse bezoekers (vakantiegangers), na zijn spectaculair gewonnen race in Duitsland.

Formule 1 kijken met Angela en Henk in sportcafé Mojitos & Bites in Curacao

Rond 5 uur in de middag wordt het nog even erg druk en rumoerig doordat de in de ochtend uitgevaren dagtrippers met luid muziekgeschal en roodverbrande toeristen aanboord, terugkomen. Ook de grote en kleine motorboten moeten nog even een snel rondje over de baai maken voor ze terug gaan naar hun plekje in de marina. Ach, al kijkend amuseren de Zeezwaluwjes zich prima op het SW. Ook de gezellige "sundowners" met medezeilers zijn goed voor veel geklets en plezier.

Elke dag eindigt weer met een zonsondergang. Dan geniet de bemanning onder het genot van een drankje, in de kuip van de ondergaande zon en van de verscheidenheid van kleuren aan de westelijke hemel totdat het donkerblauw en zwart wordt. De avond is gevallen en maan en de sterren nemen hun plaats in. De wind gaat langzaam slapen en het wordt steeds rustiger op het SW.

